VORBEȘTE DI STEFANO, ANTRENORUL

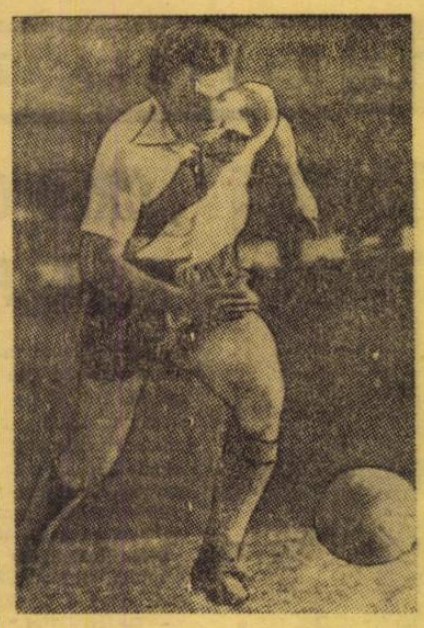

Di Stefano, pe vremea cînd juca la „Millionarios" Bogota. Era începutul gloriei...

Alfredo di Stefano, *figură de legendă a fotbalului, cel care timp de zece ani (1955-65) a dominat cu puternica-i personalitate ierarhia jucătorilor de superclasă de pe întreg Mapamondul, a renunțat de cîțiva ani la activitatea competițională, părăsind pe* Real Madrid *cu care a cunoscut satisfacțiile cele mai înalte pe care și le poate dori un sportiv și devenind mai întîi jucător-antrenor la* Espanol Barcelona *și, după numai un an, conducător tehnic al echipei Elche.*

Cu această echipă, a făcut primul „pas fals" din noua sa carieră, deoarece n-a mai putut-o salva de la retrogradare. Evident, decepția lui a fost imensă dar atenuată după numai un an de zile cînd, în aceeași calitate, efectuează un marș triumfal cu Bocca Juniors *cîștigînd campionatul Argentinei. Cu tot succesul repurtat,* Di Stefano *nu rămîne decît un an la această echipă, revenind în* Spania *la cîrma lui* F.C. Valencia, *pe care o conduce magistral spre obținerea titlului, după o spectaculoasă și dramatică luptă cu* Atletico Madrid *și* F.C. Barcelona, *pe care le-a întrecut „pe potou". Cu puțin timp în urmă,* Alfredo di Stefano *a acordat un interviu din care redăm și noi o parte, cea care ni s-a părut a fi mai interesantă pentru cititorii noștri.*

— Debutul dv. ca antrenor la Elche n-a fost de bun augur.

— *„Nici Dumnezeu n-ar mai fi putut salva această echipă în situația în care am luat-o eu. Ar fi fost necesari cîțiva ani de pregătire, de muncă preparatorie sau în orice caz de achiziționarea unor jucători de valoare".*

— Care este dispozitivul tactic pe care-l aplicați cu Valencia ?

— *„La fel ca la* Real, *1—4—3—3, cu două extreme veritabile. Întotdeauna, la* Real *ca și la* Valencia, *am fost și sînt credincios acestui mod de a acționa".*

— Recunoașteți că atunci cînd erați jucător aveați o contribuție hotărîtoare în aplicarea corectă a acestui sistem, acționînd pe tot terenul ?

— *„Astăzi, rolul meu este ,jucat" de* Claramunt *care aleargă tot atît de mult și cu aceleași rezultate".*

— Nu a fost grea retragerea din activitatea competițională ?

— *„Să joci pînă la 40 de ani la cel mai ridicat nivel, așa cum am făcut eu, este ceva deosebit de frumos, neobișnuit poate, de aceea regretul a fost minim".*

— În calitate de antrenor, nu simțiți lipsa gloriei cu care erați obișnuit ca jucător ?

— *„De acest lucru nu mă pot plînge nici acum. Numeroși suporteri vin la antrenamentele echipei mele, mă așteaptă la sfîrșit pentru a schimba cîteva cuvinte cu mine, mă aplaudă etc".*

— Cum ați compensat trecerea de la rolul de jucător la acela de antrenor ?

— *„Am 45 de ani, tîmplele mi-au încărunțit, cele cîteva kilograme în plus dispărînd odată cu antrenamentele intensive la care iau și eu parte. Am pierdut tinerețea, dar am aflat înțelepciunea. Aceasta este pentru mine bogăția cea mai de preț".*

— Nu ați avut întotdeauna această înțelepciune ?

— *„Condițiile mele de viață n-au fost întotdeauna aceleași. Astăzi, deși meseria de antrenor este incompatibilă cu viața liniștită, aspir la această liniște, la viața de familie".*

— Au fost meciuri pe care nu le-ați jucat dar ați fi dorit să le jucați ?

— *„Nu prea. Poate doar acelea ale* Braziliei *la ultimul campionat mondial pentru că această echipă a fost unică în felul ei. Între ea și celelalte a fost o distanță apreciabilă".*

— Se spune că v-ar place să fiți antrenor la Real Madrid ?

— *„Natural. Acolo am o mulțime de prieteni. Dar este foarte greu să iei destinele acestei echipe, care pentru a o ridica acolo unde a fost, are nevoie de o... macara. Totuși,* Real *este încă un corp destul de puternic care încă n-a primit lovitura de grație, deși declinul său este incontestabil".*

Carnet extern

„TRANSHUMANȚĂ" MODERNĂ

Hotărît lucru, fotbalul zilelor noastre a trecut din categoria „jocurilor" în cea a fenomenelor sociale, chemînd tot mai mult oamenii de știință să-i studieze implicațiile sociale pe care le creează mai la fiecare din meciurile de mare anvergură. Numai pasiunea **face ca, duminică de duminică, și, uneori, chiar și miercurea, zeci de mii de oameni, mulți veniți din alte localități decît aceea în care se joacă meciul, să la drumul stadioanelor ?**

De la un timp asistăm la lărgirea sferei acestui fenomen. Dacă pînă acum cîțiva ani devenise o obișnuință ca suporterii unei echipe s-o urmeze pe aceasta acolo unde juca ea, în cadrul campionatului intern, iată că tot mai mulți devin cei ce asistă și peste granițe la evoluțiile echipei favorite, marile partide internaționale atrăgînd în jurul lor — precum o luminiță, fluturii în noapte — adevărate „stoluri" de avioane care descarcă mii și zeci de mii de suporteri. Dar nu numai avioanele : orice mijloc de locomoție este bun, chiar și un „Ford cu mustăți", **folosit din lipsă de altceva, de un suporter al lui** Chelsea.

Cele mai recente exemple sînt și cele mai elocvente :

Aproape 4 000 de suporteri, din toate colțurile țării, au urmat echipa României la Bratislava, **unindu-și glasurile și simțămintele în sprijinirea ei morală, inundînd stadionul** Slovan **cu pancartele lor. Este pentru prima dată cînd echipa României întîlnește, pe un stadion din altă țară, o atît de numeroasă galerie de suporteri.**

Partidele de la Atena, **dintre** Chelsea **și** Real Madrid, **au adus pe arena** Karaiskakis **mii de englezi și mii de spanioli, spectacolul de pe gazon fiind continuat și în tribune. În sfîrșit, la recenta finală a „Cupei campionilor", pentru prima dată în istoria fotbalului insular, englezii au fost în minoritate pe stadionul lor, mai** al lor **decît toate, celebrul** Wembley : **doar 40 000 de bilete au cumpărat urmașii lui** Cromwell, **față de 60 000 reținute „fifty-fifty" de galeriile lui** Ajax **și** Panathinaikos : **30 000 de greci au ajuns în capitala** Angliei **cu 240 de avioane ; olandezii, la fel de numeroși, fiind mai aproape de locul meciului, au avut nevoie de numai 60, în schimb, în săptămîna finalei, vapoarele făceau cîteva curse pe zi între coastele** Olandei **și ale** Angliei.

Iată, dar, cîte „complicații" poate avea un meci de fotbal : 60 000 de oameni — populația unui oraș — în plus, care au luat cu asalt nu numai casele de bilete pentru meciul care i-a adus, ci și hotelurile, muzeele, restaurantele, schimbînd — pentru un timp anumit — echilibrul **localității invadate.**

Îmbinarea aceasta a fotablului cu turismul de masă, adevărată transhumanță modernă, **iată un domeniu nou, de studiat, pentru sociologi, pentru psihologi.**

M. T.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

SOCCER MAGAZIN TOKIO

FOTBALUL DIN R. P. CHINEZĂ — ÎN DREPTURILE SALE FIREȘTI

Prezența sportivilor din R.P. Chineză la recentele campionate mondiale de tenis de masă de la Nagoya (Japonia), prima participare la o competiție internațională după atîția ani, a constituit un eveniment care a stîrnit multe comentarii pozitive în cercurile sportive internaționale și în presa de specialitate din lume și în primul rînd în cea japoneză. În general, faptul a fost interpretat ca un prim pas făcut de sportul din R.P. Chineză pe drumul reintrării în circuitul sportiv oficial internațional, prezență pe care sportivii japonezi o solicită, manifestîndu-și în același timp și dorința de a întreține relații amicale cu R.P. Chineză în cît mai multe sporturi.

Comentînd acest eveniment remarcabil, publicația japoneză *„Soccer Magazin"* din Tokio înserează — sub semnătura ziaristului *Sokișiro Ushiki* — un articol (reprodus și de buletinul oficial al federației internaționale de fotbal „F.I.F.A. News") în care ridică problema recunoașterii federației de la Pekin ca singura și autentica reprezentantă a fotbalului chinez și a revenirii sale în rîndul federațiilor membre F.I.F.A.

„Federația din R.P. Chineză — scrie Sokișiro Ushiki — *s-a retras din F.I.F.A pentru că aceasta din urmă a recunoscut federația din China naționalistă, Taiwan. Or, federația din R.P. Chineză cere — cum este firesc — ca o singură organizație să reprezinte fotbalul chinez și anume ea ; căci ea este adevărata reprezentantă. Eu cred că răspunsul este limpede: federația din R.P. Chineză a încurajat fotbalul în cea mai mare parte din regiunile Chinei, timp de 20 de ani și fotbalul a ajuns unul din sporturile cele mai populare în China continentală. Trebuie notat, de asemenea, că Taiwan este o parte din întreaga Chină... La ora actuală, jucătorii unei țări cu o populație care echivalează cu o treime din aceea a lumii, sînt neglijați de Federația Internațională. Această situație a sportului cel mai popular din lume este nefericită și trebuie făcut ceva în această direcție"* — încheie *Sokișiro Ushiki*, pe bună dreptate. *Fotbalul din R.P. Chineză trebuie să reintre în drepturile sale firești.*

DAILY MIRROR LONDRA

PENTRU O SELECȚIONATĂ UNICĂ A MARII BRITANII LA C.M.

Pornind de la ideea unui meci între campioanele Angliei și Scoției, *Arsenal Londra* și *Celtic Glasgow* (la 10 august), care să dea un campion interbritanic și să inaugureze viitorul sezon 1971/72, ca și de la organizarea tradiționalului joc între campioana Angliei, Arsenal, și — în lipsa cîștigătoarei Cupei (pentru că tot Arsenal a cucerit-o) — o combinată Liverpool (finalista Cupei) — Leeds (a doua clasată în campionat), cercurile fotbalistice britanice au reluat o veche propunere și anume aceea a alcătuirii unei selecționate unice a Marii Britanii, care să participe la campionatul mondial. Partizanul fidel al acestui proiect este cunoscutul comentator al lui *„Daily Mirror", Frank Taylor*. Acesta și-a făcut din recentul succes sportiv și financiar al campionatului inter-britanic (circa 250.000 spectatori și peste 250.000 lire încasări) un argument dar și un pretext pentru a-și susține propunerea.

„N-avem dreptul să ne dispersăm forțele în timp ce alte țări nu au această grijă — scrie Frank Taylor. *Este păcat că Marea Britanie nu poate să alinieze o echipă care să cuprindă nu numai pe cei mai buni fotbaliști englezi, ci și individualități ca Johnstone, Bremner, McLintock (Scoția), Jennings, Hunter, Mc Mordie, Dougan, Best (Irlanda de Nord) Rodrigues, Ron Davies (Țara Galilor)".*

Este, cu adevărat, un proiect pe cît de interesant pe atît de justificat. Nu numai că s-ar putea realiza o selecționată incomparabilă ca forță și valoare, dar ar corespunde și unor vechi obiecțiuni ale unor federații naționale din Europa continentală. Acestea nu odată au criticat faptul că sînt admise în competițiile naționalele țărilor britanice care de fapt alcătuiesc Marea Britanie. Ca să nu mai vorbim de amănuntul, deloc neînsemnat, că în campionatul englez iau parte jucători din Scoția, Irlanda de Nord și Țara Galilor, ca și acela că în aceasta din urmă nici nu se organizează un campionat, echipele galeze fruntașe luînd parte la competiția uneia din ligile engleze. Să vedem însă, dacă ideea îmbrățișată de *Taylor* va întruni adeziuni suficiente pentru a o impune pînă la urmă

DE PRETUTINDENI

● **Au fost stabilite cele patru echipe străine care în cursul** acestei veri vor întîlni fiecare din ele cîte patru echipe americane și canadiene în cîte un dublu meci. Cele patru echipe sînt: **Apollon** (Grecia). **Lanerossi** (Italia) **Hearts of Midlothian** (Scoția) și probabil **F. C. Sao Paulo** (Brazilia). Cea mai bine clasată dintre acestea va primi „Trofeul internațional".

● **Stadionul** echipei engleze **Leicester City a fost de curînd** dotat cu o instalație din polietilenă cu dimensiunea de 110x75 m. Aceasta, umflată cu ajutorul a patru ventilatoare electrice, se transformă în circa 20 minute într-un veritabil acoperiș, menit să protejeze gazonul și să permită activitatea pe orice fel de timp. Acoperișul este prevăzut și cu un sistem de evacuare a apei provenite din ploi sau a zăpezii.

● **S-a calculat că lucrările de construcție și modernizare a** stadioanelor care vor găzdui meciurile turneului final al C. M. ediția 1974 vor costa circa 300 milioane mărci.

● **O delegație a jucătorilor profesioniști englezi condusă de Bobby Charlton a avut recent o întrevedere cu ministrul muncii,** solicitîndu-i acestuia să dea o hotărîre prin care fotbaliștii să poată face apel la hotărîrile pe care le ia federația și care-i privesc direct pe aceștia.

MATT BUSBY S-A ÎNTORS ÎNTRE LALELE

Poate nu este o întîmplare că fotbalul englez, așa de prezent în aceste din urmă sezoane în primul plan al performanțelor, dispune, în ansamblul unui corp de tehnicieni tot mai căutat și mai apreciat și peste hotare, de figuri cu adevărat remarcabile intrate chiar de acum printre clasicii profesiei. Îi găsim, pe aceste poziții respectate și apreciate, pe **sir Matt Busby** și celălalt sir dintre antrenori, pe **Alf Ramsey.**

Despre capacitatea profesională a acestor doi celebri tehnicieni ai fotbalului englez reprezintă o inutilitate să mai vorbești. Despre marea dragoste a unuia dintre ei pentru fotbal, pentru clubul căruia i s-a consacrat, trebuie însă să amintim... **Mat Busby**, chemat din tihna vieții sale de pensionar, a revenit pentru cîteva luni la direcția tehnică a echipei pe care a ridicat-o pe treapta supremă, în scopul salvării existenței ei în prima divizie. Un S.O.S. la recepționarea căruia bătrînul **Matt** n-a ezitat o clipă.

„Mi-a spus într-o dimineață că se duce pînă la club. S-a dus, a revenit după vreo două ore, și m-a anunțat simplu, ca și cum era vorba de o întîmplare oarecare: „Ethel, trebuie să renunț cîteva săptămîni la grădină. Cei de la United au nevoie de mine". Și, de a doua zi, MATT a reînceput viața de frămîntare, de griji, de agitație, acea viață pe care o uram atît..." Așa povestește soția celebrului antrenor momentul revenirii lui **Busby** la direcția tehnică a celebrei formații engleze.

„Veni... vidi... vici..." poate exclama, cu adevărat el, acum: **Manchester United** a rămas în prima ligă. Probabil că într-o dimineață, tot ca aceea cînd a rupt-o cu tabietul de pensionar, a anunțat-o pe **Ethel** că revine la „direcția tehnică" a admiratei lui grădini din **Manchester.** Pentru că marea sa pasiune probabil că mulți știți — au devenit acum florile. Cum firea de concurent nu i s-a schimbat, **sir Matt** nu se mai „bate" acum cu **Liverpool,** cu eternii rivali de la **Manchester City,** cu **Everton** sau **Chelsea;** marii lui concurenți sînt acum grădinarii amatori din întreaga **Anglie** cu care el se întîlnește la expozițiile-concurs organizate cu regularitate în insulă.

De la schemele tactice la răsadurile grădinii sale, de la buchetul de vedete de la **Manchester** la prețioasele buchete de lalele negre în cultivarea căruia a devenit renumit, iată drumul lui **Matt Busby,** această figură de legendă, de pe acum, a fotbalului...

ef. i.

Sir Matt a redevenit un liniștit pensionar din Manchester...